

Είθισται στις περιοδείες τους οι πολιτικοί αρχηγοί να επιχειρούν να πιάσουν τον παλμό του ακροατηρίου με αναφορές σε τοπικά προϊόντα, συνήθειες ή ιδιωματικές λέξεις. Δεν έλειψαν και στην ομιλία του Τσίπρα στην **Κομοτηνή** οι επικοινωνιακές αναφορές στην τοπική "ιδιαιτερότητα" («Μια κυβέρνηση που θα πει, φτάνει πια. Πώς το λέτε εσείς εδώ; **Νισάφι!**», **«μπαταχτσήδες»**, **«χαλαλίσουν»**).

Πέρα όμως από τις επικοινωνιακές, κάποιες άλλες ατάκες με πολύ ευρύτερη απεύθυνση ήταν ιδιαίτερα εύγλωττες πολιτικά. **«Ψηφίζουμε και φεύγουν!»** είναι το κεντρικό μήνυμα. Δυστυχώς, δεν πρόκειται για κακό μάρκετινγκ, είναι πολιτική. Ας παρακολουθήσουμε ένα απόσπασμα της ομιλίας (ολόκληρη [εδώ](#)).

Μιας ομιλίας που δεν θύμιζε ούτε από μακριά ομιλία πολιτικού ηγέτη της αριστεράς (Ύβρις, Νέμεσις, **κάθαρση**, **‘συμβόλαιο με το λαό’** οι εκλογές, η λέξη με τη μεγαλύτερη συχνότητα σε όλη την ομιλία ήταν το **«ξέρετε...»** στην ερωτηματική ή την επιτακτική του εκδοχή).

«Το σχέδιό μας είναι απλό, είναι καθαρό. Το αν υλοποιηθεί εναπόκειται στο αν θα έχουμε τη διαρκή και σθεναρή υποστήριξη του ελληνικού λαού. Εμείς ξέρουμε ότι αυτός ο λαός κι εσείς μέσα σ’ αυτό το σύνολο ως υποομάδες που έχετε υποστεί μεγάλα πλήγματα, δεν είσατε όπως κάποιοι θέλουν να παρουσιάσουν παθητικοί δέκτες και αποδέκτες, αλλά αγωνιστήκατε και αγωνίζεστε. Είναι παράδειγμα ο αγώνας των σχολικών φυλάκων, των καθαριστριών, των καθηγητών. Όμως, όπως καταλαβαίνετε, αυτός ο αγώνας, ο κάθε αγώνας από μόνος του και απομονωμένος δεν θα οδηγήσει σε αποτέλεσμα εάν δεν υπάρξει πολιτική λύση. Και πολιτική λύση σημαίνει με την πρώτη ευκαιρία που έχουμε **μπροστά μας, στις ευρωεκλογές, να δοθεί ξεκάθαρο και ισχυρό μήνυμα** ώστε την επομένη να έχουμε πολιτικές εξελίξεις.

Στις 25 να ψηφίσουμε, στις 26 να τελειώνουμε μ’ αυτούς που έχουν καταδυναστεύσει τη ζωή μας. **Αυτή είναι η απάντηση.»**

Ψηφίστε, τελειώσατε... Αυτή είναι η απάντηση! Μακάρι να ήταν έτσι εύκολο.

Δεν έλειψαν βέβαια και τα ‘σκληρά’ λόγια προς τους δανειστές, τους οποίους ...έβαλε στη θέση τους:

«Και προσέξτε, γιατί κάποιοι μας κατηγορήσαν, ότι, λέει, είμαστε μπαταχτσήδες. Δεν θα το αγνοήσουμε το χρέος, **όχι, δεν θα το αγνοήσουμε και το χρέος προς τους πιστωτές, διότι εμείς δεν είμαστε σαν κάποιους άλλους**, που εδώ και εβδομήντα χρόνια ακόμα να ξεπληρώσουν το κατοχικό δάνειο και τις επανορθώσεις. **Δεν είμαστε σαν αυτούς, μπαταχτσήδες!**» (43.47’)

Ομαλή πορεία προς τη ‘λύση’, την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ

«Ξέρετε λοιπόν ποια είναι η μόνη προϋπόθεση για να υλοποιηθούν όλα όσα δεσμευόμαστε; Η δική σας η στήριξη, η στήριξη του ελληνικού λαού (...)και **την κινητοποίηση του ελληνικού λαού θα τη χρειαστούμε, δύο και τρεις φορές περισσότερο, όχι τώρα, όταν θα γίνουμε κυβέρνηση.**» Αυτό όμως είναι το πρόβλημα, η βουβή πορεία των τελευταίων χρόνων προς τις εκλογές στην παρατεταμένη προεκλογική περίοδο που διαδέχτηκε τις μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις.

«Στις 25 θα ψηφίσουμε, στις 26 το πολιτικό σκηνικό θα έχει αλλάξει. Τίποτα δεν θα είναι όπως πριν”, είπε

ο Τσίπρας. Για να συμπληρώσει:

“Το μήνυμα που στέλνετε είναι ένα: Τελείωσε η ανοχή, τελείωσε η υπομονή. Ψηφίζουμε για να φύγουν, **ψηφίζουμε και φεύγουνε. Ψηφίζουμε και έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ για να συγκροτήσει την κυβέρνηση σωτηρίας** που θα ξαναχτίσει την Ελλάδα.»

Στέλνοντας παράλληλα το δικό του μήνυμα προς όλους: ήρεμη πορεία προς τις εκλογές.

Δυστυχώς όμως, η πραγματικότητα είναι πιο σκληρή. Χωρίς αγώνες, με τον εφησυχασμό και την ανάθεση στους νέους επίδοξους μεσσίες της πάλαι ποτέ ‘κυβέρνησης της αριστεράς’ που τώρα έγινε ‘κυβέρνηση σωτηρίας’, απλώς με το μαγικό χαρτάκι στην κάλπη, δεν έρχεται ο τεκτονικός σεισμός σε όλη την Ευρώπη που υπόσχεται προεκλογικά ο Τσίπρας.

Για την παραμικρή διεκδίκηση, για την παραμικρή νίκη του κινήματος, χρειάζεται η οικοδόμηση αγωνιστικού **ρεύματος ανατροπής** στους δρόμους της **αντίστασης**. Όμως ο ΣΥΡΙΖΑ έχει από καιρό διαλέξει το δρόμο της κοινοβουλευτικής **αντιπολίτευσης** και της επικοινωνιακής καλλιέργειας **ρεύματος γνώμης**.